

Aitor Zalsaleta

KAZETARIA

Arrontegiko zubia

Hamabi bat urte izango nituen. Arrontegiko zubia egiten zihardutela, hark ekarriko zituen onurak azaldu zizkigun aitak bazkaloste batean. Nik ez nekien zer zen hura, ezta non zegoen ere, baina zer edo zer handia izan behar horrenbeste gorespen hartzeko.

Gure familia ez da bilbotarra, ezta bizkaitarra ere, baina ikustekoa zen zelako harrotasunez berba egin zigun aitak han egindakoaz. Seguruenik horregatik izango dut akorduan.

Ibaizabaleko ezkeraldea eta eskumaldea lotu zituen Arrontegiko zubiak. Ordura arte buelta handia zen alde batetik bestera errepidez joatea, Getxotik Barakaldora eman dezagun. Kilometro eta denbora asko bide korapilatsuetan. Orain ez diogu erreparatzen, baina orduan sekulako aldaketa izan zen.

Aitak ez zuen kotxerik, ez zen Bilbora joaten, baina Arrontegiko azpiegitura zein garrantzitsua zen azaldu zigun. Premiazkoa bilbotarrentzat eta bizkaitarrentzat, eta beraz, ona guztiontzat. Bere ikuspegia ez zen etxeko atarian bukatzen, ezta Gipuzkoan ere. Ez nion inoiz independentziaz berba egiten entzun, abertzale “epeltzat” hartuko lukete etiketazaleek, baina

Modernoak bai, baina

gure mundu txikiari

gorazarre eginez segitzen dugu.

Euskal Herri independentea

handiegia litzateke

euskaldunontzat,

laster hasiko zen

bakoitza berea

aldarrikatzen.

Apustu egingo nuke

Euskal Herriaz zuen begirada superabertzale askorena baino irekiagoa zela iruditzen zait.

Berandu konturatu nintzen horretaz, eta gaur egun espiritu horren faltan gaudela sumatzen dut. Mugarik gabeko munduan bizi omen gara, denok gara modernoak, baina nik esango nuke txokokeriak direla nagusi, eta gero eta indartsuago gainera.

Bilbon ez dakit zer egin dutela eta, Donostian kexu. Edo alderantziz. Batek diru gehiago ipintzen duela, beste baztertuta sentitzen dela, hark bai eta nik zergatik ez... Gizartean eta politiko batzuegan ondo errotutako jokaera dela esango nuke.

Modernoak bai, baina gure mundu txikiari gorazarre eginez segitzen dugu. Euskal Herri independentea handiegia litzateke euskaldunontzat, laster hasiko zen bakoitza berea aldarrikatzen. Apustu egingo nuke.

Askotan pasatzen naiz Arrontegiko zubitik, eta pentsatzen dut norbaitzuegatik izango balitz oraindik ordu bete edo gehiago emango genukeela Getxotik Barakaldora. Batzuegatik izango balitz, ez genuke ez zubi, ez autobia, ez metro, ez trenik izango. Abiadura handikoa zen txikikoa. ■

HIRUKO TXIKIAN

Joxemari Ostolaza

bizitzea genuen amets, ametsa gauzatzeko gaitasuna fede, hautatutako bidea eskola. Tailerretan ikasi genuen goizik ugazabak eta gu ez ginela berdintasunean bizi, haiek ondoko tabernara egiteko ez zutela gure baimenik behar izaten. Garai hartako “*todos rojos separatistas*” modernizatu eta “*todo ETA*” bilakarazi zuten, tartean beren zepoan zientoka gizaki harrapatuz. Froga bakarra, sozializatu-tako sententzia, borroka antiterrorista bezala hedatua. Oro da asesino hemen, ez soldadutzan ez barrakatan, inoiz armarik ukitu gabea ere asesinoa da, kolaboratzai-

Berdintasunean

leen teilapeak Euskal Herria estaltzeko adina lekua du. Jon Anza desagertua eduki zuten urtaro andana. Senideek ez zuten bertsio ofiziala sinetsi eta beren iritzia eman zuten, Realak San Mamesen sartutako gola bezain argiki. Zigortu egin dituzte beren ebidentzia adierazteagatik. Berdintasunean bizi bagina, Espainiako presidentearengandik hasi eta politikari zein kazetari tropa bereziki zigortua beharko lukete, “oro da eta” erabiliz sekulako eskandaluak burutu eta burutzen lagundu dutelako. Torturatu, sei bat urtaroz kartzelatu eta absolbitu duten azkena lekuko. ■

